

Угода
між Урядом України та Урядом Фінляндської Республіки
про сприяння та взаємний захист інвестицій

Уряд України та Уряд Фінляндської Республіки, тут і надалі - "Договірні Сторони",

визнаючи необхідність захисту інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони на основі недискримінації;

бажаючи сприяти кращому економічному співробітництву між ними стосовно інвестицій, здійснюваних громадянами та компаніями однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони;

визнаючи, що режим, який надаватиметься згідно з цією Угодою таким інвестиціям, стимулюватиме потік приватного капіталу та економічний розвиток держав Договірних Сторін;

погоджуючись, що стабільна структура інвестицій сприяє максимізації ефективного використання економічних ресурсів та поліпшенню життєвого рівня населення;

визнаючи, що розвиток економічних та ділових зв'язків створює сприятливі умови для поваги до міжнародно визнаних трудових прав;

погоджуючись, що такі цілі досягаються без послаблення заходів загального застосування щодо охорони здоров'я населення, безпеки та захисту навколишнього середовища;

сповнені рішучості укласти угоду про сприяння та взаємний захист інвестицій,

погодилися про таке:

Стаття 1
Визначення термінів

В цілях цієї Угоди

1. Термін "інвестиції" означає будь-який різновид майна, заснованого або придбаного інвестором однієї Договірної Сторони та території держави іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства держави останньої Договірної Сторони, включаючи зокрема, хоч не виключно:

а) рухоме і нерухоме майно або будь-які майнові права, такі як застави, права утримання майна, поруки, оренда, права узуфрукт та аналогічні права;

б) акції, акціонерний капітал та облігації компанії або будь-які інші форми участі у компанії;

в) грошові вимоги або на виконання зобов'язань, що мають економічну цінність.

г) майнові права інтелектуальної власності, такі як патенти, авторські права, торговельні марки, проектування промислових об'єктів, комерційні (фірмові) найменування, а також технічні процеси, ноу-хау та ділова репутація;

д) концесії, надані за законом, адміністративним актом або за контрактом компетентним органом, включаючи концесії на пошук, розробку, видобування або експлуатацію природних ресурсів.

Інвестиції, здійснені на території держави однієї Договірної Сторони будь-якою юридичною особою тієї ж самої Договірної Сторони, але які фактично належать або контролюються, безпосередньо або опосередковано інвесторами іншої Договірної Сторони, також вважаються інвестиціями інвесторів останньої Договірної Сторони, якщо вони були здійснені за законодавством держави першої з двох Договірних Сторін.

Будь-яка зміна форми, у якій інвестовані або реінвестовані активи, не впливає на характер інвестицій.

2. Термін “прибутки” означає суми, одержані на законних підставах внаслідок здійснення інвестицій, та включає, зокрема, хоч не виключно, доходи, дивіденди, проценти, роялті, доходи від зростання вартості капіталу або будь-яку оплату пов’язану з інвестиціями.

Реінвестовані прибутки користуються таким же самим режимом як первісні інвестиції.

3. Термін “інвестор” для будь-якої Договірної Сторони, означає таких суб’єктів інвестиційної діяльності, які приймають рішення про вкладання цінностей на території держави іншої Договірної Сторони у відповідності із законодавством держави останньої Договірної Сторони та умов цієї Угоди:

а) будь-яку фізичну особу, яка є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони відповідно до її законодавства;

б) будь-яку юридичну особу, таку як компанія, корпорація, фірма, товариство, господарське об’єднання, установа або організація, яка зареєстрована або заснована за законодавством держави Договірної Сторони та має свій офіційний зареєстрований офіс під юрисдикцією держави Договірної Сторони, прибуткову чи неприбуткову, з обмеженою чи повною правосуб’єктністю.

4. Термін “територія” означає територію, внутрішні води та територіальне море держав Договірних Сторін та повітряний простір над ними, а також виключну економічну зону та континентальний шельф, який виходить за межі територіальних вод держав кожної з Договірних Сторін, над якими Договірні Сторони відповідно до міжнародного права здійснюють суверенні права з метою розвідування і експлуатації своїх природних ресурсів.

Стаття 2

Сприяння та взаємний захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона сприяє на території своєї держави інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони та визнає такі інвестиції згідно законодавства своєї держави.

2. Кожна Договірна Сторона на території своєї держави надає інвестиціям та доходам від інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони сприятливий та справедливий режим, повний і постійний захист та безпеку.

3. Жодна Договірна Сторона не застосовує надмірних або свавільних заходів щодо придбання, збільшення, діяльності, управління, підтримки, використання, утримання та продажу або інших прав розпорядження інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона надає інвесторам іншої Договірної Сторони та їхнім інвестиціям режим не менш сприятливий, ніж режим, який вона надає своїм власним інвесторам та їх інвестиціям стосовно придбання, збільшення, діяльності, управління, підтримки, використання, користування та продажу або іншого права розпоряджатися інвестиціями.

2. Кожна Договірна Сторона надає інвесторам іншої Договірної Сторони та їхнім інвестиціям режим не менш сприятливий, ніж режим, який вона надає інвесторам третьої Держави, та їхнім інвестиціям щодо заснування, придбання, збільшення, оперування, управління, підтримки, використання, користування та продажу або іншого права розпоряджатися інвестиціями.

3. Кожна Договірна Сторона надає інвесторам іншої Договірної Сторони та їхнім інвестиціям режим, зазначений у параграфах 1 та 2 цієї Статті, в залежності від того, який з них є більш сприятливим.

4. Жодна Договірна Сторона не нав'язує на території своєї держави обов'язкові заходи щодо інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони щодо купівлі матеріалів, засобів виробництва, оперування, транспорту, маркетингу її продукції або подібні розпорядження, які мають необґрунтований або свавільний характер.

Стаття 4

Пільги

Положення цієї Угоди не тлумачаться таким чином, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону надавати інвесторам та інвестиціям інвесторів держави іншої Договірної Сторони вигоду від будь-якого режиму, переваги або привілеї на підставі будь-яких існуючих або майбутніх:

а) зон вільної торгівлі, митних союзів, спільних ринків, економічних та валютних союзів або інших аналогічних угод про регіональну економічну інтеграцію, включаючи угоди про регіональні ринки праці, в яких бере або може брати участь одна з Договірних Сторін, або

б) угод про уникнення подвійного оподаткування або інших міжнародних угод, які повністю або частково стосуються оподаткування;

с) багатосторонніх угод, які повністю або частково стосуються інвестицій.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції та доходи інвесторів держави Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони не підлягають експропріації, націоналізації або будь-яким іншим заходам, прямим або непрямим, які мають дію еквівалентну експропріації або націоналізації (тут і надалі - "експропріація") окрім як для державного інтересу на недискримінаційній основі згідно з належною правовою процедурою з наданням невідкладної, адекватної та ефективної компенсації.

2. Така компенсація становитиме вартість експропрійованої інвестиції на час безпосередньо до здійснення або до майбутнього оприлюднення експропріації в

залежності від того, яка з подій відбувається раніше. Вартість визначатиметься відповідно до загальноприйнятих принципів визначення вартості, враховуючи, між іншим, інвестований капітал, відновлювальну вартість, підвищення вартості, поточні прибутки, прогнозований потік майбутніх прибутків, гудвіл та інші відповідні чинники.

3. Компенсація має бути повністю доступною та повинна виплачуватися без будь-якого обмеження або затримки. Вона має включати процент за комерційною ставкою, встановленою на ринковій основі для валюти платежу (наприклад LIBOR) від дати позбавлення прав власності на експропрійоване майно до дати фактичного платежу.

4. Договірні Сторони підтверджують, що у тому разі, коли Договірна Сторона експропріює активи або частину активів компанії, зареєстрованої або заснованої відповідно до діючого на території цієї держави законодавства, та акціями якої володіють інвестори іншої Договірної Сторони або коли об'єктом експропріації є спільне підприємство, засноване на території держави Договірної Сторони, Договірна Сторона, яка приймає, гарантує повне визнання установчих документів компанії та інших можливих відповідних документів причетних компаній або спільних підприємств, існуючих на час експропріації.

5. Не зашкоджуючи положенням Статті 9 цієї Угоди інвестор, чії інвестиції експропрійовані, має право на перегляд його справи та оцінки інвестицій відповідно до національного законодавства держави приймаючої Договірної Сторони та принципів, викладених у цій Статті, судовим або іншим компетентним органом такої Договірної Сторони.

Стаття 6 Відшкодування збитків

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, інвестиції яких на території держави іншої Договірної Сторони зазнають збитків внаслідок війни або іншого збройного конфлікту, надзвичайного стану, повстання, заколоту або бунту на території держави останньої Договірної Сторони, надається останньою Договірною Стороною щодо реституції, компенсації, відшкодування збитків або іншого врегулювання режим не менш сприятливий, ніж той, який наданий останньою Договірною Стороною своїм власним інвесторам або інвесторам держав, що користуються режимом найбільшого сприяння, залежно від того, який з цих режимів є більш сприятливим для інвестора.

2. Не зашкоджуючи положенням пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які у будь-якій ситуації, зазначеній у цьому пункті, зазнають втрат на території держави іншої Договірної Сторони внаслідок:

а) реквізиції їхніх інвестицій або їхньої частки збройними силами або владами останньої Договірної Сторони, або

б) знищення їхніх інвестицій або їхньої частки збройними силами або властями, яке не вимагалось необхідністю становища,

надаватиметься останньою Договірною Стороною реституція або компенсація, яка у будь-якому випадку є невідкладною, адекватною і ефективною, та будь-яка компенсація, що виникає внаслідок цього, має бути повністю доступною, сплачуватиметься без затримки і включатиме процент за

комерційною ставкою, встановленою на ринковій основі для валюти платежу від дати реквізиції або знищення до дати фактичного платежу.

3. Не зашкоджуючи положенням Статті 9 цієї Угоди інвестор, чії інвестиції експропрійовані, має право на перегляд його справи та оцінки інвестицій відповідно до національного законодавства держави приймаючої Договірної Сторони та принципів, викладених у цій Статті, судовим або іншим компетентним органом такої Договірної Сторони.

Стаття 7 **Вільний переказ**

1. Кожна Договірна Сторона гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони вільний переказ їхніх інвестицій та трансферних платежів, пов'язаних з інвестиціями, на територію своєї держави та за її межі. Такі платежі включають, зокрема, хоч не виключно:

- a) основні та додаткові суми для підтримки, розвитку або зростання інвестицій;
- b) прибутки;
- c) доходи, одержані від загального або часткового розпродажу або передачі права розпоряджатися інвестиціями, включаючи продаж акцій;
- d) суми, необхідні для сплати витрат, які виникають внаслідок управління інвестиціями, а саме виплат по позиках, сплати роялті, плати за менеджмент, плата за ліцензії або інших аналогічних витрат;
- e) компенсацію, що підлягає оплаті відповідно до статей 5 і 6;
- f) оплату, що виникає внаслідок врегулювання спору;
- g) заробітну плату або іншу оплату персоналу, найнятого з-за кордону, який працює з інвестиціями.

2. Кожна Договірна Сторона у подальшому гарантує, що перекази згідно з параграфом 1 цієї Статті, здійснюються без будь-якого обмеження у вільноконвертованій валюті та за існуючим ринковим валютним курсом, що застосовується на дату переказу валюти, яка має невідкладно переказуватися.

3. При відсутності ринку іноземної валюти застосовуватиметься останній обмінний курс для спеціальних прав запозичень.

4. У разі затримки переказу приймаючою Договірною Стороною переказ також включатиме процент згідно комерційної ставки, встановленої на ринковій основі для даної валюти від дати запиту на переказ до дати фактичного переказу і сплачується такою Договірною Стороною.

Стаття 8 **Суброгація**

Якщо Договірна Сторона або визначене нею представництво здійснює оплату згідно відшкодування, гарантії або договору страхування щодо інвестиції інвестора на території держави іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає передачу будь-якого права або претензії такого інвестора до попередньої Договірної Сторони або визначеного нею представництва і право першої Договірної Сторони або визначеного нею представництва здійснювати на

підставі суброгації будь-яке таке право і претензію у такому ж обсязі, як її попередник.

Стаття 9

Спори між інвестором та Договірною Стороною

1. Будь-який спір, що виникає безпосередньо внаслідок здійснення інвестицій між однією Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони, слід врегулювати шляхом консультацій та переговорів між сторонами спору.

2. У разі, якщо спір не врегульований протягом трьох (3) місяців від дати, на яку він був порушений у письмовій формі, цей спір на вибір інвестора подається:

а) до компетентних судів держави Договірної Сторони, на території держави якої здійснюється інвестиція; або

б) до арбітражу Міжнародного Центру Врегулювання Інвестиційних Спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією про Врегулювання Інвестиційних Спорів між Державами та Громадянами інших Держав, відкриту для підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року (тут і надалі - "Центр"), у разі доступності такого Центру; або

с) до арбітражу Додаткової Установи Центру, якщо тільки одна з Договірних Сторін є стороною Конвенцію, зазначеної у підпараграфі (б) цього параграфу; або

д) до будь-якого арбітражу ad-hoc, який, якщо інше не погоджено сторонами в спорі, створюється згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (UNCITRAL).

3. Інвестор, який подав на розгляд спір до національного суду, може звернутися до одного з арбітражних судів, згаданих у параграфах 2 (b) – (d) цієї Статті, якщо до винесення судового рішення на предмет спору національним судом, інвестор повідомляє про своє рішення більше не вести цю справу за допомогою національного судочинства і відкликає її.

4. Договірна Сторона, яка є стороною спору, може заявляти заперечення на будь-якому етапі арбітражної процедури або виконання арбітражного рішення стосовно того, що інвестор, який є іншою стороною спору, отримав страхове відшкодування, у тій частині відшкодування, яке вже покрито такою страховкою.

5. Кожна Договірна Сторона дає свою безумовну згоду на подання спору між нею та інвестором іншої Договірної Сторони до арбітражу відповідно до цієї Статті.

4. Арбітражне рішення є остаточним і обов'язковим для сторін, які беруть участь у спорі, і підлягає примусовому виконанню згідно з внутрішньодержавним законодавством.

Стаття 10

Спори між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами щодо тлумачення та застосування цієї Угоди, наскільки це можливо, врегульовуються дипломатичними каналами.

2. У тому разі, якщо спір не врегульований таким чином протягом шести (6) місяців після дати, на яку будь-яка Договірна Сторона звернулася з проханням

про такі переговори, на прохання будь-якої Договірної Сторони цей спір подається до Арбітражу.

3. Такий Арбітраж складається для кожного окремого випадку наступним чином. Протягом двох (2) місяців після отримання запиту стосовно арбітражу кожна Договірна Сторона призначає одного члена Арбітражу. Потім ці два члени обирають громадянина третьої держави, який, за погодженням двох Договірних Сторін, призначається Головуючим Арбітражу. Головуючий призначається протягом чотирьох (4) місяців від дати призначення інших двох членів.

4. Якщо необхідні призначення не були здійснені протягом періодів, визначених у параграфі 3 цієї Статті, будь-яка Договірна Сторона може, за відсутністю будь-якої іншої домовленості, звернутися з проханням до Голови Міжнародного Суду ООН про здійснення необхідних призначень. Якщо Голова Міжнародного Суду є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони або з інших причин не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду, наступний по старшинству, який не є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони і не існує інших причин через які він не може виконувати зазначену функцію, запрошується для здійснення необхідних призначень.

5. Арбітраж приймає своє рішення більшістю голосів. Рішення Арбітражу є остаточним і обов'язковим для обох Договірних Сторін. Кожна Договірна Сторона несе витрати на члена суду, призначеного такою Договірною Стороною і на її представництво в арбітражному процесі. Обидві Договірні Сторони беруть на себе рівні частки витрат на Головуючого, а також і будь-які інші витрати. Арбітраж може приймати інше рішення щодо розподілу витрат. У всіх інших питаннях Арбітраж визначає свої власні правила судочинства.

6. Питання судового спору, зазначені у параграфі 1 цієї Статті, вирішуються у відповідності з положеннями цієї Угоди і загальновизнаних принципів міжнародного права.

Стаття 11 **Надання дозволів**

1. Кожна Договірна Сторона відповідно до законодавства своєї держави прихильно ставиться до заявок на інвестиції та невідкладно надає необхідні дозволи, що вимагаються на території її держави у зв'язку з інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони.

2. Кожна Договірна Сторона відповідно до законодавства своєї держави надає тимчасові візи на в'їзд та перебування і забезпечує необхідну підтверджувальну документацію фізичним особам, найнятим на роботу з-за кордону у якості керівників, мснерджерів, спеціалістів або технічного персоналу у зв'язку з інвестицією, здійсненою інвестором іншої Договірної Сторони, і необхідні для підприємництва за умови, що ці особи відповідають вимогам цього параграфа, а також надає тимчасові візи на в'їзд та перебування для членів їхніх сімей (подружжя та неповнолітні діти) на той же самий період часу, що й для найнятих осіб.

Стаття 12

Застосування інших правил

1. Якщо норми права держави будь-якої Договірної Сторони або зобов'язання згідно з міжнародним правом, які існують у даний час або встановлюватимуться у майбутньому між Договірними Сторонами на додаток до цієї Угоди, містять правило, загальне або спеціальне, яке надає інвестиціям, здійсненим інвесторами іншої Договірної Сторони, режим більш сприятливий, ніж забезпечений цією Угодою, такі норми до такої міри, у якій вони є більш сприятливі для інвестора, мають перевагу над цією Угодою.

2. Кожна Договірна Сторона дотримується будь-якого іншого зобов'язання, яке має щодо конкретної інвестиції інвестора іншої Договірної Сторони.

Стаття 13

Застосування Угоди

1. Ця Угода замінює та припиняє чинність Угоди між Урядом України та Урядом Фінляндської Республіки про сприяння здійсненню і взаємний захист капіталовкладень, яка була підписана у м. Київ 14 травня 1992 року.

2. Ця Угода застосовується до всіх інвестицій, здійснених інвесторами будь-якої Договірної Сторони до або після набрання чинності цією Угодою, але не застосовується до будь-якого спору щодо інвестицій, який виник, або будь-якої претензії, яка була врегульована до набрання нею чинності.

Стаття 14

Загальні застереження

1. Ніщо у цій Угоді не перешкоджає Договірній Стороні вживати будь-яких заходів, необхідних для захисту її основних інтересів безпеки під час війни або збройного конфлікту, або інших надзвичайних обставин у міжнародних відносинах.

2. За умови, що такі заходи не застосовуються у такий спосіб, який являв би собою засіб свавільної або невиправданої дискримінації з боку Договірної Сторони, або замаскованого обмеження інвестицій, ніщо в цій Угоді не перешкоджає Договірним Сторонам вживати будь-яких необхідних заходів для підтримання громадського порядку.

3. Умови не застосовуються до Статті 5, Статті 6 або параграфа 1. (e) Статті 7 цієї Угоди.

Стаття 15

Прозорість Угоди

1. Кожна Договірна Сторона у встановленому порядку публікує або по-іншому оприлюднює свої закони, правила, процедури та адміністративні і судові рішення загального застосування, а також і міжнародні угоди, які впливають на інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони на території держави першої Договірної Сторони.

2. Ніщо у цій Угоді не вимагає від Договірної Сторони надавати або дозволяти доступ до конфіденційної або приватної інформації, включаючи інформацію щодо конкретних інвесторів або інвестицій, розкриття якої загрожує порушенням закону або суперечитиме законам, що захищають конфіденційність або зашкоджує законним комерційним інтересам конкретних інвесторів.

Стаття 16 **Проведення консультацій**

Договірні Сторони на вимогу будь-якої Договірної Сторони проводять консультації з метою перегляду застосування цієї Угоди та вивчення будь-якого питання, яке виникає внаслідок виконання цієї Угоди. Такі консультації проводяться між компетентними органами Договірних Сторін в місці та у терміни, погоджені по відповідних каналах.

Стаття 17 **Набуття чинності, термін дії та припинення чинності**

1. Договірні Сторони повідомляють одна одну про виконання усіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття цією Угодою чинності. Ця Угода набуває чинності на тридцятий день від дати отримання останнього письмового повідомлення.

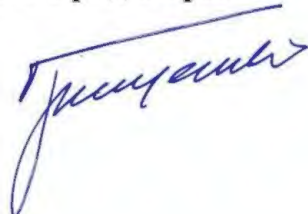
2. Ця Угода залишатиметься чинною протягом двадцяти (20) років, і по завершенні цього періоду залишатиметься чинною, якщо будь-яка Договірна Сторона за дванадцять місяців не повідомить у письмовій формі про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Щодо інвестицій, здійснених до дати припинення дії цією Угодою, умови Статей 1-16 залишаються чинними на подальший термін у двадцять (20) років від дати припинення дії цієї Угоди.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Гельсінкі " 4 " жовтня 2004 року у двох примірниках, кожний українською, фінською та англійською мовами, при цьому усі тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Уряд України

За Уряд Фінляндської
Республіки

